Nro 143

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 29 Listopada v. s. 1822 roku.

Austrya.

Wiedeń dnia 10 listopada.

(*z gazety ryzkiey Zuschauer.*)

Podług wiadomości, tu wprawdzie ustnie krążących, rząd grecki przyjął zawieszenie broni na 6 miesięcy, które im *Churszyd* Basza ofiarował, pod warunkiem, ażeby tureckie woysko wystąpiło z *Tessalii*, i wszystkie twierdze, przez się osadzone, opuściło. Basza odesłał te warunki do Stambułu; a tym czasem uznał za rzecz potrzebną, szczątki swego woyska do *Macedonii* wyprowadzić. Przez odstąpienie albańczyków jest on w zupełney niemożności działania.

Wiedeń dnia 22 listopada.

(*z Korrespondenta Warszawskiego*)

Ze wszystkich posłów zagranicznych przy naszym dworze, jeden tylko kawaler *Carnereros*, sprawujący interessa hiszpańskie, pozostał w tuteyszey stolicy i oczekuie wezwania, aby się udał na kongres do *Werony*. Wiadomo, iż dawniey miewał ważne obrady z Xiążęciem *Metternichem* i z lordem *Wellingtonem*.

Wiedeń, dnia 24 listopada.

(*z Gazety Warszawskiey*)

Listy z *Werony* donoszą, iż Monarchowie zabawią tam dłużey, aniżeli z początku sądzono, gdyż mieszkania dla nich na miesiąc styczeń nayęto. Dotąd (jak słychać) trudnił się kongres samemi tylko interessami hiszpańskiemi.

Do wszystkich posłów i ajentów dyplomatycznych austryackich za granicą, posłano rozkaz, aby przez ciąg kongressu byli bardzo ostróżnymi w dawaniu paszportów do Włoch, i odmawiali ie wszystkim, którzy nie mogą należycie wykazać celu podróży swoiey. Wszystkim władzom policyynym, gubernatorom i kommendantom placu w pogranicznych prowincyach włoskich, surowo zalecono, aby jak naywiększą dawali baczność na przejeżdżających cudzoziemców, i podeyrzanych natychmiast za granicę odsyłali, lub w więzieniu osadzali, gdyby tego potrzeba wymagała. Kilku uczniów niemieckich, którzy chcieli udać się przez Tyrol, uwięziono w *Inspruku*.

Nie słychać już o nowey pożyczce dla Austryi. Bank zaradził chwilowey potrzebie rządu, pochodzącey zapewne z nadzwyczaynych wydatków z powodu kongressu w *Weronie*. Tuteysza dyrekcya banku na sessyi d. 17 z. m. jednomyślnie postanowiła, zaliczyć ministrowi skarbu 10 milionów złotych ryńskich, które mają bydź oddane z dochodów krajowych z prowizyą po 4 od sta.

Werona dnia 7 listopada.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Ministrowie wielkich Mocarstw pracują ciągle, i regularnie co drugi dzień odbywają się obrady. Widać wielką czynność w kancellaryach ministrów rossyyskiego, austryackiego i pruskiego. Gońcy ustawicznie wyjeżdżają do wszystkich stolic europeyskich, lub ztamtąd przybywają.

Słychać o blizkiém przybyciu Króla bawarskiego do tuteyszego miasta.

Dnia 10. Minister stanu Króla Jmci neapolitańskiego, Xiążę *Ruffo*, podał w imieniu swojego Monarchy notę, ktora się ma ściągać do wyprowadzenia woysk austryackich z jego krajow, i miała uczynić wielkie wrażenie. (*Zuschauer.*)

Wenecya dnia 9 listopada.

Oczekujemy tu przybycia Nayjaśnieyszego Cesarza Jmci *Alexandra*.

Doszły tu wiadomości prosto z *Kandyi*, które potwierdzają o kapitulacyi i poddaniu się twierdzy tameczney. (*z Kor. hamb.*)

Włochy.

Rzym dnia 4 listopada.

(*z Korrespondenta Hamburskiego.*)

Spodziewają się tu takoż wkrótce przybycia N. Cesarza Jmci *Alexandra*. Ze wszech stron mnóztwo tu cudzoziemców przybywa.

Rozumieją tu, że na kongressie postanowią zaprowadzenie nowey, jednostayney, organizacyi rządu dla Włoch.

Od granic włoskich dnia 14 listopada.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Wiadomości z *Werony* obeymują co następuje: Słychać, iż d. 25 z. m. nadzwyczayny goniec powiozł do *Paryża* notę, która ma bydź przesłana do *Madrytu*. Jest napisana w języku francuzkim, i podpisana przez ministrów; w porządku alfabetycznym nazwisk krajów, do których należą. Porządek ten jest taki: Austrya, Brytania W., Francya, Prussy i Rossya. Nazwiska ministrów, którzy tę notę podpisali, znaydują się jedne pod drugiemi w następującym porządku: Xiążę *Metternich*, Xiążę *Wellington*, Vice Hrabia *Montmorency*, Xiążę *Hardenberg* i Hrabia *Bernsdorff*, Hrabia *Nesselrode*. Tenże porządek ma być zachowywany, i nadal w podpisywaniu protokułów, not i aktów kongressu.

Okręt, który zawinął do *Ankony*, donosi, iż tam odebrano wiadomość z *Korfu* pod d. 6 listopada, że twierdza *Napoli di Romania* poddała się d. 20 października *Pietro*, dowódcy Maynotów.

Dnia 4go b. m. *Wezuwiusz* wyrzucał ciągle popiół. Mieszkańcy miasta *Portici* opuścili je, i schronili się do *Vomero*.

Dnia 16. N. Król Jmć Pruski przybył d. 11 b. m. do *Rzymu*, pod nazwiskiem Hrabiego *Ruppin*. Xiążę Pruski *Henryk*, brat jego, bawiący od niejakiego czasu w *Rzymie*, wyjechał na spotkanie Monarchy do *Ponto-Milvio*. Król Jmć obeyrzał zaraz kościoł ś. *Piotra*, wszedł na górę *Gianicolo*, z którey jest piękny widok; oglądał potem *Kapitolium*, *Forum Romanum*, *Colosseum* i *Panteon*, pojechał nareszcie na teatr *Argentina*. W nocy przybyli do *Rzymu* Xiążęta *Wilhelm* i *Karol*, synowie królewscy. Nazajutrz t. j. d. 12 b. m., Monarcha w towarzystwie brata i synów, odwiedził Oyca Świętego, który dostoynych gości przyjął z naywiększą uprzeymością.

Xiążę *Hardenberg* przybył d. 14 b. m. do *Medyolanu*.

Odebrano w *Genui* wiadomość, iż konsul angielski w *Tripolu* został zamordowany podczas buntu pospólstwa.

Prussy.

Berlin dnia 26 listopada.

(*z Gazety berlińskiey.*)

Pierwsze powszechne zgromadzenie stanów prowincyonalnych Marchii, ma się odprawić d. 3 stycznia roku przyszłego. Jest to skutek obrad, odbywanych pod przewodnictwem następcy tronu.

Papiery nasze skarbowe nie doznały odmiany w swojey cenie, kiedy inne w różnych miastach znacznie spadały.

TURCYA.

Od granic tureckich, dnia 12 listopada.
(*z Gazety Warszawskiey.*)

Z *Erzerum* odebrano w *Stambule* wiadomości nieco pomyślnieysze dla turków; przysłano tam oraz 60 głów perskich.

Podług doniesień z Grecyi, *Churszyd* basza, ma ciągle główną kwaterę w *Laryssie*, a dawnieysza wieść o zdobyciu tego miasta przez greków jest bezzasadną. Toż samo sądzić należy o pogłoskach względem cofania się turków z Macedonii, i zupełnego opuszczenia Tessalii. Nic nie słychać o posuwaniu się turków w Liwadyi. Z drugiey strony potwierdziła się także wieść puszczona na wyspie *Korfu*, o przeyściu przez *Termopile* znacznego korpusu *Churszyda*, i powtórném wkroczeniu do Morei. Ani z Tessalii, ani przeciwko Tessalii, nie rozpoczęto dotąd zaczepnego działania; lecz to pewna, iż się do tego sposobiono w Morei, gdzie Xiążę *Maurocordato* powiększył siłę zbroyną. Wspomniony Xiążę przeciął związek pomiędzy *Janiną* a *Laryssą*, przez postawienie korpusu między *Katarites* a *Mezzore*, a poźniey posłał korpusowi temu posiłki, aby mógł wkroczyć do Tessalii, i połączyć się z korpusem *Diamantego*, który się aż do *Alassona* posunął. *Churszyd* basza, chcąc przeszkodzić przecięciu związków swoich z Macedonią, musiał posłać do *Klinowy* posiłki, które nadeszły mu znad *Dunaju*, i sam bawił 8 dni w tem mieście. *Maurocordato* pokazał się znowu ze świeżym korpusem pod *Arta*, dokąd cofnęli się turcy, pobici w Epirze. Lecz niewiadomo jeszcze, jakich środków użyć umyśli i czyli może się spodziewać zdobyć tę twierdzę, a potem się posunąć do *Prewezy*. Woysko moreyczyków znayduje się dotąd na półwyspie: gdyż dowódcy jego nie chcą daley ruszyć, aż po zdobyciu wszystkich twierdz. Układy z dowódcami osady tureckiey w twierdzy *Napoli di Romania*, trwają ciągle; i lubo twierdza nie poddała się dotąd, przecież zdaje się, iż to wkrótce nastąpi. Twierdza w *Patras* jest tak oblężona, jak przed wyprawą turków w lipcu; atoli nie uderzono na nią: gdyż korpus oblegający, nie jest dosyć mocny, i nie ma dostateczney ilości potrzeb wojennych. *Koron* i *Modon* są jeszcze w dawnym stanie.

Dnia 14. Listy z *Scio* pod d. 7 października donoszą co następuje: „Codziennie przybywają tu grecy z rozmaitych okolic. Gubernator turecki przyymuje ich chętnie, i zapisuje do listy ludności, przez co stają się poddanymi Sułtana. Są dni, w które przybywa ich po 100 lub 150. Choroby ustały. W mieście tylko znayduje się ieszcze pod gruzami domow, mnóztwo wyschłych ciał ludzkich. Przeszło 2500 mieszkańców powróciło. Mury domów stoją jeszcze, i z małym kosztem naprawione bydź mogą."

Listy z *Bukarestu* pod d. 3 b. m. donoszą, iż *Gavon Oglu*, naczelny dowódca turecki, kazał ztamtąd wszystkich greków zaprowadzić do *Sylistryi* w niewolą. Rządzi samowładnie, właśnie jak gdyby nie było Xięcia *Ghika*, Hospodara. Nowy kaimakan w *Krajowa*, który niedawno przyjął wiarę mahometańską, został wezwany do *Widdynu*, gdzie ucięto mu głowę. Turcy, którzy świeżo weszli do *Bukarestu*, postępują sobie tak, jak dawnieysi.

HISZPANIJA.

Od granic hiszpańskich dnia 10 listopada.
(*z Gazety Warszawskiey.*)

Od d. 5 b. m. *Mina* nie zdobył jeszcze *Urgelu*, lecz mu zagrażał. Posunął się przez *Segro* aż do *Agramont*, zabrał bez oporu i trudności rojalistowskie miasto *Belaguer*, mające 6,000 mieszkańców, a jak słychać, miał porozumienie z dowódcą. Potwierdza się wiadomość o przeniesieniu rejencyi do *Puycerda*, a ztamtąd do Francyi. Dziennik *Gwiazda* pisze, iż słusznie lękał się, aby *Mina*, przez szybkie działanie nie zdobył *Urgelu*, i że *Belaguer* jest miasto bezbronne, niemogące dać odporu. Tenże dziennik obiecuje umieścić w przyszłym numerze powody, dla których rejencya *Urgel* opuściła, i dodaje, że nietrzeba z tego względu obawiać się o los przyjaciół strony rojalistow w Hiszpanii i we Francyi. Toż samo stwierdza i odezwa jenerała *O' Donnela*, wydana w *Bajonnie*. Wspomniony jenerał ma objąć dowództwo woyska królewskiego w Nawarrze.

Podług nayświeższych wiadomości, *Mina* wszedł do *Urgeu*, i wydał tam rozkaz dzienny do woyska, w którym wyrazil: „Zołnierze! nie odpocznyicie póty, póki cała Katalonia nie zostanie uwolniona od stronnictwa, które nam tak zuchwale zagraża. Przepędźcie je za Pireneje, oszczędzaycie obłąkanych. Prawdziwi hiszpani żałują popełnionego błędu, i wracają do swojey powinności. Wytępiaycie tych, którzy oycobóyczego spisku nie zaniechają."

W *Puycerda* rozeszła się pogłoska, iż korpus brygadyera *Coll*, rozpędził korpus jenerała konstytucyonistów *Milansa*, który chciał dać odsiecz twierdzy *Vich*; zabrał mu sto koni i 300 jeńcow.

Dowódca rojalistów *Mirales*, posunął się do *Castellon de la Plata* w prowincyi Walencyi.

Mówią, iż *Zavala*, poległ w utarczce z woyskiem narodowém.

Hrabia *Guispert*, minister rejencyi urgelskiey, który przez niejaki czas bawił w *Tuluzie*, wyjechał napowrót do *Urgelu*. Słychać, iż wystarał się o znaczną summę pieniężną.

Sposob, jakim rojaliści prowadzą woynę, nie każe się spodziewać prędkiego jey ukończenia w Nawarrze i w Katalonii.

Od granic hiszpańskich, dnia 11 listopada.
(*z Gazety berlińskiey.*)

Ze wszystkich sprzecznych pogłosek, zdaje się bydź ta nayprawdziwsza. *Vich* uwolnione zostało przez woyska, przychodzące z *Barcellony*. Dnia 9 *Mina* znowu pobił *Erolesa* pod *Conque de Trempe*. Podług listu z *Perpignan*: d. 12 *Mina* wszedł do *Urgelu*. Oddział francuzkiego woyska, złożony z 600 ludzi, wkroczył do maley rzeczypospolitey *Anlorre*, złożoney z 5ciu wsi, dla dania pomocy i opieki rojalistowskim zbiegom z *Urgelu*.

Wiadomość o zamordowaniu Riego potrzebuje potwierdzenia.

FRANCYA.

Paryż, dnia 16 listopada.
(*z Gazety Warszawskiey.*)

Wczora przybył tu z *Neilly* Xiążę *Orleans* z całą swoją rodziną na zimowe mieszkanie.

Do posła angielskiego przybyło wczora dwóch gońców.

Dnia 11 b. m. adwokat *Pantouis* podał sądowi w *Poitiers* skargę P. *Lafitte* przeciw P. *Mangin*, jeneralnemu prokuratorowi.

Dnia onegdayszego wieczorem, wysłano ztąd do *Londynu* 7 gońców handlowych.

Tuteysza rada handlowa, tudzież izba handlowa w *Havre*, podała rządowi uwagi, okazujące, ile pogłoski o woynie szkodzą handlowi; słychać, że inne rady handlowe z nayznakomitszych miast, póydą za tym przykładem.

Liczba tuteyszych ajentów wexlowych pomnożoną została do 100.

Jeden z dzienników liberalnych tuteyszych, doniosłszy o wyborze P. *Lafayette* na deputowanego, dodaje: „Ile cieszymy się szczerze z tego wyboru, tyle zasmuca nas to, iż nie możemy donieść o powtórnym wyborze P. *Beniamina Constant*."

Listy z *Bordeaux* donoszą, iż ciągle jeszcze udaje się woysko ku *Pireneom*.

Gazeta Francyi donosi, że blizko milion franków posłano z *Paryża* przez *Bajonnę* dla woyska wiary. Widać zatym, że już niezaprzeczone jest istnienie komitetu dyrygującego, który podaje wsparcie rojalistom hiszpańskim.

Dziennik Rozpraw, oddaje naywiększe pochwały administracyi Xiążęcia *Belluno*.

W dniach 13 i 14 b. m. sąd policyi poprawczey trudnił się sprawą P. *Constant* z powodu listu jego do P. *Mangin*, prokuratora jeneralnego w *Poitiers*. Dnia 13 wniosł P. *Constant* wyłączenie niewłaściwości sądu:

Mówił, że wyczerpał wszelkie środki oskarżenia P. *Mangin*, i że większość izby nie chciała sprawy tey przyjąć, gdy ją P. *St. Aulaire* wnosił i że kanclerz oddalił go ze skargą. Odesłano go do sądu w *Poitiers*, gdzie P. *Mangin* prezyduje, a tak drogą tą nigdyby się ta rzecz nie skończyła, a przynaymniey nigdyby nie była dla niego z korzyścią; postanowił więc użyć ostatniego środka, i bronić się drukiem, przeciwko obrażającym obelgom prokuratora, wyrządzonym mu jako deputowanemu. Przytoczył wiele przykładów, iż deputowani, którzy z powodu zdania swego mają bydź nietykalnymi, zostali znieważeni dla tego jedynie, iż do lewey strony należeli. Odwołał się raz jeszcze do sądu, i uznał postępowanie obecne za niekonstytucyyne: „Jeżeli (rzekł) oskarżenia wymierzane przeciwko mnie, dręczą mię, staje się to pomimo mey woli. Życie moje jest dla nich odpowiedzią, i niech je kto chce rozbiera. Jako człowiek prywatny, wyzywam cały świat, żeby mi choć jeden zły czyn wymienił. Jako pisarz, broniłem tego, co za dobre i użyteczne osądziłem, a miałem nawet szczęście uwolnienia od rusztowania dwu nieszczęśliwych. Jako prawodawca działałem zgodnie z mojem sumieniem i obowiązkiem. Potrzebujęż więcey do mojey spokoyności? Do was, Panowie, należy zachować dostoyność deputowanego; do was, uznać się za niewłaściwych sędziów do sądzenia mię. Przez to wzmocnicie nasze ustawy, i pogodzicie dwie władze, które nierozsądna namiętność i stronnictwo rozdzielić pragną; temi dwiema władzami są władze prawodawcza i sądowa. Na przyszłych obradach izby, zbierać będziecie owoce waszey mądrości, kiedy zapobieżycie rozdwojeniu i klęskom, których nieszczęśliwe skutki, przewidzieć winniście." Po dwugodzinney obradzie, sąd uznał się za właściwy, a że P. *Constant* więcey jeszcze miał do mówienia, odroczył więc sessyą do dnia następującego.

W *Rheims* odbywała się sprawa dwoyga młodych kochanków, osadzonych w więzieniu za to, iż postanowili razem umrzeć. Kochanek, zadał naprzód ranę swojey kochance, a potém siebie zranił. Postrzegli to zabóystwo sąsiedzi, i wczesna pomoc daną była. Gdy ich brano do więzienia, panienka mocno osłabiona przez jesta oświadczyła, iż zabóyca dopełnił jey rozkazu. Po dosyć długim czasie więzienia i pokuty, sąd uwolnił kochanków z tém zaleceniem, aby odtąd nie czytali romansów.

Zdaje się, iż jenerał *Mina* i zapaleni nasi liberaliści, spodziewali się ucieczki żołnierzy w niektórych oddziałach woyska obserwacyynego francuzkiego. P. *Cherisé*, oficer gwardyi bokowey, odebrał rozkaz udania się niezwłocznie do *Perpignan*, i objęcia dowództwa 36go półku liniowego. Pojechało z nim kilku oficerów gwardyi, którzy będą umieszczeni w rzeczonym pułku. Pułkownika zaś, majora i wielu oficerów tego polku oddalono ze służby, a nawet jak słychać, z powodu odkrytych intryg z jenerałem *Miną*, uwięziono.

Paryż dnia 20 listopada.

(*z Gazety Ryzk. Zuschauer.*)

Pozawczora rozeszła się pogłoska, że kosmopolityczny spekulant, którego gońcy wszystkie drogi okrywają, otrzymał wiadomości z Werony, pokoy obiecujące. Ale wkrótce niejacyś objaśniacze (*éclaireurs*) dyplomatyki, zupełnie przeciwnie rozgłosili: nawet do tak dalekich przyszło przypuszczeń, iż Rejencya urgelska, oprócz Anglii, uznaną została, i że odjazd P. *Ouvrard* w nocy z dnia 17 do Werony ma jakiś z tem związek. Nakoniec znowu dnia wczorayszego o ogodzinie 8 wieczorem, Cesarsko Rossyyski Adjutant przywiozł tu wiadomość, że Monarchowie wyraźnie odmówili wszelkiego wdawania się w sprawy hiszpańskie, i wszelkiego pośrednictwa między Francyą a Hiszpanią. Też samę wiadomość i gazeta *Pilote* donosi.

Przed niedawnemi czasy przybyli już do *Havre* i innych naszych portow nad Kanałem, ochoczy do zabierania statków anglicy, dla zakupienia okrętów, na których, w przypadku woyny, myśleli użyć hiszpańskiey bandery. Mieli znowu napowrót odpłynąć.

Bajonna dnia 14 listopada.

(*z Gaz. Rysk. Zuschauer.*)

Jenerał *Eguja* i półkownik *Abreu*, otrzymali rozkaz, opuścić nasze miasto. Pierwszy ma się udadź do *Perigueux*. Jenerał *O' Donnel* powinien był do *Irati* dziś przybydź.

Potwierdza się pogłoska, że jenerał *Torrijos*, dnia 8, na czele 1500 piechoty i 300 jazdy do *Pampeluny* przybył, dla zmienienia jenerała *Espinosy*, mianowanego inspektorem artylleryi.

Zdobycie *Belaguer* dozwala jenerałowi *Minie*, połączenia się bezpośredniego z woyskiem w *Arragonii*. Powiadają, że on był pod *Agramant* i *Otiana*, i między temi dwoma mieyscami znowu jenerała *Eroles* pobił, i aż do murow *Urgelu* odparł.

Z przyczyny pogłoski, że pojazd do podróży dla Xięcia *Angouleme* na pogotowiu stoi, i że Xiąże niezwłócznie uda się do woyska obserwacyynego, spadły papiery skarbowe. Ale się znowu na 89 podniosły. (*z Gaz. Berl.*)

ANGLIA.

Londyn dnia 19 listopada.

(*z Gazety Warszawskiey.*)

Obrady Parlamentu odłożono znowu do d. 2 stycznia roku przyszłego.

Xiąże *Cambridge* pożegnał onegday Króla Jmci w *Brighton*, i wczora z Xiężniczką *Augustą* udał się do *Hannoweru*.

P. *Canning*, otrzymawszy niedawno listy ze stałego lądu, posłał je zaraz Królowi Jmci.

Kommodor *Mendes*, który niedawno powrócił od brzegów afrykańskich, przesłał lordom admiralicyi wiadomość, które mocarstwa prowadzą jeszcze handel niewolnikami.

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

(*z Korr. Warsz.*) Dziennik jeden londyński, donosząc, że pewna Hrabini zapłaciła karę pieniężną za to, że konie jey stały 6 godzin na deszczu, zapytuje się: Dla czegoż jey nie ukarano za ludzi, którzy zapewne cały czas przy koniach stojąc, do nitki przemoknąć musieli?"

(*z Kur. Warsz.*) Hrabia *Palfy*, w Wiedniu przeznaczył znaczny fundusz na utrzymanie świetnieysze teatrów, tudzież na założenie szkoły, w którey zdatni młodzieńcy mają się doskonalić w muzyce praktycznie i teorycznie. Cesarz Austryacki potwierdził ten układ.

W *Pradze*, stolicy Czech, kilka instytutów dobroczynnych, a osobliwie Braci miłosierdzia, prawie utrzymują się z dochodow zebranych z widowisk scenicznych, dawanych kilka razy w roku przez amatorów: sztuki są grywane w języku czeskim: publicznego teatru czeskiego nie ma w Pradze i w całych Czechach.

Uważają, iż teraz ze 3ch części świata, tylko w Afryce nie ma woyny.

Jeden z dzienników twierdzi, iż dziś naylepszym aktorem w świecie jest *Talma*, malarzem *Dawid*, snycerzem *Thornvaldsen*, naymodnieyszym kompozytorem muzycznym *Rossini*, a naygruntownieyszym *Cherubini*, naydziwacznieyszym autorem Lord *Byron*, nayniedorzecznieyszym filozofem *Pitszaft*, naybardziey czynnym w interesach wexlowych Baron *Rotszyld*, naybogatszą z artystek Pani *Katalani*, nayrozsądnieyszym z muzułmanow basza *Egiptu* i t. d.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 27 listopada: rubel srebrny 3 rub. $78\frac{1}{4}$ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 51, stary r. 11 kop. 35, imperyał r. 36 kop. $72\frac{1}{2}$.

Wolno drukować F. N. Golański Czł. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Oświadczenie.

3. Excerpt z Protokułu Potocznego Sądu Ziem. Ptu Mińskiego w dacie poniżey wyrażaiącey się zapisanego oświadczenia pod pieczęcią urzędową Ziem. tegoż Ptu w tymże roku i miesiącu dnia stronie rekwiruiącey jest wydan.

Roku 1822 mca oktobra 4 dnia. Na urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Ziemskim Ptu Mińsk. oświadczenie imieniem szlachetnego Felicyana Kalinowskiego b. Burmistrza Miasta Gubernskiego Mińska; przeciwko UUr. Tadeuszowi i Agacie z Kalinowskich Bilwinom Rotmistrzom Grodzieńskim i z nimiż w nieprawne układy o własność do oświadczaiącego się należną, wchodzącym, jakoto: Józefowi Kozłowskiemu, Mikołaiowi Krajewskiemu, Janowi Miklaszewskiemu, Felicyanowi Kaplińskiemu i dalszym zapisuie się w rzeczy takowey. Nieżyjący dziś Michał Kalinowski brat rodzony oświadczaiącego się, część na siebie przychodzącą majątku po rodzicach pozostałego, wybywszy obżałowanym Bilwinom, o kassatę takowey wyprzedaży jako podstępnie dokonaney rozwinął proceder, w ciągu onego pod datą 1810 roku decembra 19 dnia w Sądzie Głównym Mińskim 2go Departamentu powyższe nabycie części tegoż Michała Kalinowskiego przez obżałowanych Bilwinow, znikczemniający, zakroczył dekret Ukazem Rządzącego Senatu zaaprobowany, z warunkiem, iż UUr. Bilwinowie potąd przy possesyi części Michała Kalinowskiego zostawać maią aż sądzone wzmiankowanym dekretem, i późnieyszemi rezolucyami Sądu Głównego dla rzeczonych Bilwinow zregognoskowane pieniądze w zupełności zostaną opłacone. Takowey opłaty niebędąc w stanie dościć i oney niedopełniwszy nieraz pomieniony Michał Kalinowski bezpotomnie dni życia zakończył, pozostałego po nim funduszu jako po swym bracie, drogą naturalnego krwi spadku oświadczaiący się sam jeden będąc sukcessorem i przez opłatę pieniędzy część zeszłego Michała Kalinowskiego z pod opisaney dzierżawy UUr. Bilwinow wywolnić maiąc prawo, gdy tego aż dotąd dościć narażony przez obżałowanych na straty i wydatki procederowe, oraz znaczne od ich maiąc należności z dzierżawy części Michała Kalinowskiego pozbawiony jest ze sposobu. Z tego przeto korzystaiąc obżałowani funduszem przez się zadzierżawionym i w possesyi ich potąd tylko zostawać mogącym, aż oświadczaiący się nie złożą pieniędzy, rezolucyami Sądu Głównego Mińskiego przysądzonych, aż Bilwinowie tąż częścią po Michale Kalinowskim do sam jednego oświadczaiącego się należną frymarcząc, nie tylko oną przez zdezolowanie folwarku Kalinowa i karczmy przy tym folwarku bylev, oraz przez wyrąbanie lasu zupełnie zniszczyli, za co wszystko zabonfikować, i z użytkow stosownie do rezolucyow nieraz rzeczonego Sądu Głównego Mińskiego 2go Departamentu zdać kalkulacyą żał. zostaje w obowiązku, lecz nadto na też część zeszłego Michała Kalinowskiego (jak wieść żaluiącego dochodzi) różnym osobom nienależnie powydawali prawa, a z dalszymi tranzakcye wieczyste stanowić maią zamiar. Przeciwko więc temu czyniąc oświadczenie, żaluiący widzi się w obowiązku zawiadomić kogo by to interessować mogło, iż UUr. Bilwinowie żadnego nieruchomego funduszu nieposiadaią, a tylko podług powyższego zjaśnienia będąc tymczasowymi dzierżawcami schedy po nieżyjącym Michale Kalinowskim do oświadczaiącego się przynależney i z oney przychodzące intraty żaluiącemu powrócić obowiązani, w żadne układy o całość lub też część takowey schedy z nikim wchodzić ani tranzaktow wiecznikow wolnych stanowić nie maią mocy, i jeśliby kto jaką z UUr. Bilwinami zawarł umowę, że ta jest nieważną jak równie przez ich dane prawo wieczyste arendowne 1822 augusta 27 dnia do akt Ziem. Mińskiego Ptu wprowadzone i za onem pod datą 1 septembra tegoż 1822 roku czyniona na rzecz Józefa Kozłowskiego do dwóch morgow ziemi przy lesie JW. Chmary Marszałka i Klinka gruntu od morgu jednego przy Berkowey Jurichimowey Kumissyi położonych intromissya jako bez wiedzy i zezwolenia mnie aktora nastałe tranzakta, żadnego waloru nie maią czyniąc ostrzeżenie iżby nikt z nieraz wzmienionymi UUr Tadeuszem i Agatą z Kalinowskich Bilwinami Rotm. w żadne układy o własność żal. nie wchodził, i niezawierał dokumentow. niniеysze oświadczenie w aktach Ziem Mińsk. Ptu zapisując własnoręcznie podpisuję. U tego oświadczenia podpis takowy: Felicyan Kalinowski Bur. Miasta Miń.

O zgodności z Protokułem poświadczam Leonard Bartoszewicz Z. P. Miń. Regent.

Roku 1822 mca 8bra 23 dnia. Takowe oświadczenie wolno w Gazetach Kur. Lit. umieścić Pisarz Ziem. Ptu. Miń. Tomasz Żołądź.

Cena produktów na rynkach wileńskich. — Niepołożone liczby znaczą, że tych produktów nie było.		Dni Targowe Listopad Piątek dnia 24 srebrem ruble	srebrem kop.	assygnat. ruble	assygnat. kop.
Beczka litewska mająca garcy litewskich 144.	Zyta suchego - - - -	—	—	—	—
	— surowego - - - -	9	50	38	—
	Pszenicy ozimey - - -	14	—	56	—
	— — jarey - - - -	—	—	—	—
	Jęczmienia - - - - -	8	—	32	—
	Owsa - - - - - - -	3	50	14	—
	Gryki - - - - - - -	8	—	32	—
	Grochu - - - - - -	—	—	—	—
	Bobu - - - - - - -	—	—	—	—
	Siemienia lnianego - - -	—	—	—	—
	— — konopnego - -	—	—	—	—
	Krup jęczmiennych - -	14	—	56	—
	— owsianych - - -	15	—	60	—
	— gryczanych - - -	20	—	80	—
Pud Rossyyski.	Loju wołowego surowego	2	—	8	—
	— — — topionego	4	—	16	—
	Miodu przaśn. z woskiem	3	55	14	20
	Wosku topionego niebielon.	21	25	85	—
	Swiéc woskowych białych	25	—	100	—
	— — - - - żółtych	21	25	85	—
	— łojowych przywoźnych	4	—	16	—
	— — — tu robionych	4	—	16	—
	Włókna towarnego lnu	—	—	—	—
	— — — — pieńki	—	—	—	—
	Siana murożnego - - -	—	15	—	60
	— błotnego - - - -	—	10	—	40
	Faska masła 6 garcowa -	4	—	16	—
	Soli kuchen becz. gar. lit. 43	7	75	30	80
	Piwa krajow. becz. 40 garc.	3	50	14	—
	— dubeltowego - -	7	—	28	—
	Ptastwa po parze indyków	1	—	4	—
	— — — — kur -	—	30	1	20
	— — — — gęsi -	—	70	2	80
	— — — — kaczek	—	35	1	40
Od 19 do 26 listopada.	Chleba razowego funt 1	—	1¼	—	6
	— — pytlowego przedn.	—	4	—	16
	Mięsa funt 1 - - - -	—	2½	—	10
	Wódki garniec - - - -	—	64	2	56

Obserwacye meteorologiczne.	Czas obserwacyi		Wysokość Barom.			Wys. Ther. Reau.		Wiatry.	Odmiana w powietrzu
	dnia 27	średnia	28 cal.	3 7	lin.	+ 2,41	stopni	Południowo Zachod	Pochmurno
	dnia 28	średnia	28 —	4 25	—	+ 1 66	— —	Południowy	Pochmurno
	dnia 29	godz. 8	28 —	3,2	—	+ 0,25	— —	Południowy	Pochmurno

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 143.

Wilno dnia 29 Listopada Roku 1822 v. s.

Przedaż Towarów.

1. Od Wileńskiey Składowey Tamożni ogłasza się, że przy niey w trzech terminach mianowicie pierwszym 5go, drugim 8go, i trzecim ostatecznym 13 dnia następnego miesiąca decembra, będzie przedawać się przez publiczną licytacyą skonfiskowane sukno w różnych kolorach 24 postawow 512½ arszynów, białego kalinkuru 52 sztuk 780 arszynów, gingamu 15 sztuk 517½ arszynów, perkalu 60 sztuk 212½ arszynow, czarnego demikatonu 14 sztuk 479 arszynow, nankinu 14 sztuczek 643 arszynów, chustek kartunowych bawełnicznych różney wielkości 1,390 sztuk. Roku 1822 nowem. 28 d. Zarządzający Fon Smittin. Sekretarz Perfilejw.

Przedaż Domu.

1. Dom murowany o dwóch piętrach w Mieście Wilnie przy Ostrey Bramie pod N. 1318 sytuowany, należący do dziedzictwa odstawnego 9tey klassy Kommissyoniera z meblami, stayniami, wozowniami i wszelkiemi wygodami, ogrodem fruktowym, oraz przyległym do onego drugim domem także murowanym na jedno piętro, żadnemi długami nieobciążony, jest do przedania, ktoby sobie życzył onego nabydź, dla poinformowania się o cenie raczy się udać do mieszkającego w tymże domu Tyt. Sowietnika Staniszewskiego.

O g ł o s z e n i e.

1. Od Izby Skarbowey Gubernii Lit. Grodzieńskiey: Izba Skarbowa stosując się do prawideł o utrzymanie w powiatowych exakcyach porządku prawem przepisanych, a razem zapobiegając mogącym się wydarzyć w tychże exakcyach nadużyciom, obowiązuje wszystkich opłacających czyli też wnaszających do exakcyi podatki, i innego jakiegokolwiek bądź rodzaju pieniądze, aby każdy, nie czyniąc żadnych wymówek, w tey sznurowey xiędze, w którey percepta czyli przychod onych zapisuje się, poświadczał, za własnoręcznym (albo też jeżeli sam opłacający czytać i pisać nie umie, to komu od niego przyporuczono zostanie) w teyże xiędze podpisem, w tych słowach „Takową ilość pieniędzy rubli NN. i kopiejek NN. (wymieniając summę wyrazami a nie liczbą) w monecie NN. opłaciłem: kwit dnia dzisieyszego pod Nrem przyjąłem" gdyż tego wymaga porządek prawem przepisany, i własne obywateli zabezpieczenie. Przy czem taż Izba Skarbowa za rzecz potrzebną osądziła ostrzedz każdego wnoszącego do exakcyi pieniądze, iż kwity wydające się, mają bydź pod N., za podpisem Exaktora i Buchaltera, ze skarbową pieczęcią, i z poszczególnieniem rodzaju podatkow czyli innego poboru, oraz ilości opłaconych pieniędzy i raty, i że wszelkie inne bez tey formalności rewersa, za żaden dowod przyjętemi nie będą. Termin poświadczania opłacającemi w exakcyach pieniądze w sznurowych xięgach, i wydawania z exakcyow kwietacyi, podług wyż wzmiankowaney formalności, naznacza się od dnia 1 stycznia roku 1823. Datt w Grodnie roku 1822 listopada 24 dnia.

Kaznaczey Guberski Jan Zacha.
Stoła Naczelnik Hrynkiewicz.

O g ł o s z e n i e.

1 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Wysłany z Królestwa Polskiego po cielesném ukaraniu za kradzież, niemający paszportu Jaśko czyli Jakow Klimaszewski, jako niepokazujący o swoim stanie żadnego dowodu, oprócz gołosłównych i sprzecznych opowiadań, a mianowicie: w Królestwie Polskiém, że się urodził w Gubernii Witebskiey; a w Kownie i w tym Rządzie: Augustowskiego Województwa, z majątku Antututowa, ze wsi Szory, człowiek wolny, gdzie znayduje się jakoby jego rodzeństwo; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu 29 augusta 1807 roku, uznany od tego Rządu za włóczęgę, i dla starości lat, dla użycia jego do posyłek pod wiedzę Wileńskiey Izby Powechney Opieki, odesłany do tey Izby; a zatem właściciel, albo gromada, do którey on należy, albo rodzeństwo, jeśli je ma, zechcą jawić się dla odebrania Klimaszewskiego do pomienioney Izby, w prawnym terminie, z dostatecznemi dowodami, sami, albo wysłać do tego prawnie umocowanego plenipotenta. Przymioty pomienionego Klimaszewskiego, twarzy okrągłey, nosa podługowatego, oczu szarych, włosow ciemnorusych, od urodzenia lat 50. Listopada 23 dnia 1822 roku. Assesor Nowicki.

Sekretarz Wierzbicki.

Przedaż Publiczna.

1 W sprawie między wierzycielami zeszłego JPana Józefa Szyrwińskiego, podług ostateczney remissy Sądu Czasowego Głównego Lit. Wileń., 2go Departamentu odchodzącey, dla usatysfakcyonowania onychże ustanowionym dnia 1 7bra 1822 roku i nieapellowanym Dekretem Ziem. Wileń., zadeterminowana została z Publiczney licytacyi wyprzedaż połowy domow JPanow Szyrwińskich, w Mieście Wilnie pod N. 1200, 1215, 1283, 882 i 272 sytuowanych, i na odbycie takowey licytacyi w izbie Sądowey Ziem. Wileń., lub jeśli strony zażądają infundis wyrażonych domow, przez wyszłe w Gazecie Kuryera Lit. za Nrami 122, 123 i 124 w miesiącu 8brze roku teraźnieyszego awizacye, były zaznaczone terminy, na których że nikt z ambientow do nabycia niestawał, a kredytorowie Józefa Szyrwińskiego własnych poszukiwań na tych funduszach przedsiębiorą opierać bezpieczeństwo; dla tego Sąd Ziemski Ptu Wileń. po przywołaniu do ostateczney konkluzyi takowey sprawy, nowe do wyprzedaży pomienionych domow jako to: 1szy dnia 20, 2gi dnia 29 miesiąca xbra 1822 roku, a 3ci dnia 8 januaryi roku przyszłego 1823 i dla przetargu dzień 15 eorundem przez ogłoszoną dnia 13 9bra rezolucyą zamierzył termina, i z tey przyczyny ostateczne sprawy skonkludowanie i oney przywołanie do dnia 18 januaryi 1823 roku odroczył. Skutkiem czego życzących nabydź aktorstwo połowy rzeczonych domow, powyższemi numerami oznaczonych, ambientow na założone termina, azaś wszystkich kredytorow i pretensorow, oraz z jakichkolwiek źródeł stosunki mieć mogących, niemniey też massowych debitorow do ostateczney rozprawy przez niniejszą trzykrotną w Gazecie Kuryera Litt. zamieszczającą się awizacyą wzywa.

O ś w i a d c z e n i e.

1. Excerpt oświadczenia z Protokułu Potocznego Grodz. Ptu Wileń. w dacie niżey wyrażoney zapisanego i tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Grodzką tegoż Ptu jest wydan.

Roku 1822 miesiąca czerwca 22 dnia. Przed aktami Grodz. Ptu Wileń. obecnie stanąwszy JPanna Aloiza Ludowika Skibińska oświadczenie niżey wyrażające się zapisać do Protokułu podała takie: oświadczenie w imieniu Aloizy Ludowiki Skibińskiey na JPanów Józefata Batkiewicza mianującego się Granicznym Regentem motora zdradliwego postępku, a Jana Dowgirda Skarb. Xięstwa Żmudz., Jana Wińczy, Karola Jastrzembskiego i Wiktorego Woytkiewicza, jako pomocników do tego występku, czyniące się w referencyi do uprzednio zaniesionego oświadczenia a w szczególności o to: iż co ja Skibińska oświadczająca się, mając sobie należne od JW. Karola Tisenbacha Sztatsk. Sowietnika i Kawalera orderu ś. Włodzimierza, za obligiem w dacie 1818 roku nowembra 27 dnia wydanym na rubli as-

sygn. 60,000, gdy otrzymałam zapewnienie od tegoż JW. Tifenbacha, iż na konto takowey należności przyszłe z St. Petersburga pocztą do Wilna pieniądze, a że oświadczająca się zmuszoną była wydalić się z Wilna dla interesów swoich na Zmudź, uważała za rzecz potrzebną zostawić w Wilnie umocowanego plenipotenta, któremuby mogła zaufać i zlecić tak do przyjęcia pocztą przysłanych w jakieykolwiek ilości pieniędzy, jako też i po xiędze rozpisania się; a po przyjęciu przesłania onych oświadczającey się, w takim zdarzeniu zostając, gdy zwierzyła się niektórym osobom o wyborze plenipotenta, i gdy takowy zamiar doszedł Butkiewicza, a który i w obligu JW. Tifenbacha mnie wydanym pisał się za pieczętarza, naówczas tenże P. Butkiewicz przybrawszy na siebie postać układną i wiarę u publiczności zyskiwać mogącego człowieka, już to sam natrętnie nastręczał się oświadczaiącey się przyjęcia takowey posługi, już też trafiał przez rożne osoby, aby mu powierzyła takowy kommis, nie mogąc oświadczająca się wymówić od tak ochoczego domagania się kommisu, nieprzewidując nikczemnego postępku mianowanego plenipotenta, zgodziła się, aby on napisał sobie do tego celu plenipotencyą, jakowe zezwolenie P. Butkiewicz z naywiększą skwapliwością spełniając, nieopuściwszy momentu wymierzonego na krzywdę, a zręcznie korzystając z ufności oświadczającey się, napisał sobie na prostym papierze nie już plenipotencyą, lecz oblig na 30,000 rubli assyg., jakby oświadczająca się u P. Butkiewicza gotówką pożyczyła, i pewność tey summy na summie u JW. Tiffenbacha, który oryginał obligu i dotąd w ręku Butkiewicza znayduje się, ubezpieczył i takowy dokument titulo plenipotencyi przede mną przewrótnie przeczytawszy, w roku 1819 in januario dał żałującey do podpisania, która nie mogąc posądzać o tak brudney zdradzie, do takowey maskowaney plenipotencyi, a w samey rzeczy do dokumentu obligacyynego, spełniła jego żądanie. Co gdy uskuteczniła, P. Butkiewicz w obecności oświadczającey się, nadając tytuł temu tranzaktowi plenipotencyi, nainstrumentowanych przez siebie osob prosił podpisać się za świadków czyli pieczętarzów i dla lepszego teyże plenipotencyi waloru przyznaniem przed aktami Ziem. Kowień. upoważniła i oblig w oryginale przez JW. Tiffenbacha sobie wydany mianowanemu plenipotentowi powierzyła i zostawiła. Po uskutecznieniu tego wydaliwszy się na Zmudź, gdzie przez długi ciąg czasu mieszkając, gdy niemiała żadney wiadomości, ani od mianowanego plenipotenta, ani też od JW. Tiffenbacha, zmuszoną była powrócić do Wilna, lecz i tu pomimo licznych starań i usiłowań dla powzięcia wiadomości o przemieszkiwaniu tegoż P. Butkiewicza, powziąć oświadczająca się rychło nie mogła, w zamiarze więc zapobieżania złych konsekwencyi, i szukając zabezpieczenia swojey własności, zmuszoną była przed aktami uczynić prawne zastrzeżenie, cofając takową plenipotencyą. Poczém gdy oświadczającey się wyjętym extraktem doszła wiadomość, iż w aktach Ziem. Kowień. nie plenipotencya, ale znayduje się oblig przez ją jakoby Panu Butkiewiczowi na 30,000 rub. assyg. przyznany, a że rękodayna summa prócz stosownego herbowego papieru i oblaty obligu, niepotrzebuje żadnego przyznania, gdy nie jest darem ani kupnem, lecz gotówką zaliczoną, zatém oświadczająca się istotnie o tak brudnym podstępie Butkiewiczą zostawszy przekonaną, z tych przeto pobudek widzi siebie w obowiązku takowy postępek P. Butkiewicza przed aktami i publicznością obżalić, a zarazem, zapowiedzieć, iż żadnych pieniędzy u P. Butkiewicza niepożyczała, bo ten, (jak się poźniey okaże) nigdy w takiey ilości onych niemiał, ani obligu, ani innego żadnego darownego dokumentu nigdy P. Butkiewiczowi, prócz plenipotencyi do celu w górze wyraźnie wyjaśnionego niewydawała, i pieczętarzów osobiście nieprosiła i nieprzyznawała, a nim to zapowiedzenie prawem udowodnię i nim kar rozciągnienia na P. Butkiewiczu za takową zdradę prawami naznaczonych domagać się będę, abym nieponiosła uszczerbku w mojey sytuacyi, i publiczność podstępnym dokumentem przez onego nie była oszukaną, tym czasem ninieysze oświadczenie czynię. W protokule podpisano ręką zanoszącey tak: Aloiza Skibińska.

Zgodno Reg. Grodz. Ptu Wileń. Józef Bohusz. Takowe oświadczenie Redakcya może umieścić w Kuryerze Litewskim. Józef Horodeński Sędzia Grodz. Wileń.

Przedaż domu.

2 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Na uzyskanie Skarbowey należności 8500 rubli od nieakuratnego podradczyka, podług umowy z prowiantskimi Kommisionierami Pamszczynem i Serbinowem do magazynu prowiantu widzkiego, żyda Josiela Monachimowicza Szalitana, naznaczony na przedaż z publicznych targow, położony w mieście Widzach, na wielkiey pocztowey drodze dom, oceniony w 1818 roku 5,000 rub. assygn.; a zatem życzący należeć do targow i kupić pomieniony dom, zechcą jawić się do tego Rządu na terminy, 1szy 9, 2gi 14 stycznia następującego 1823 r. a 3ci i ostateczny we 3 miesiące od dnia wydrukowania tego ogłoszenia, które będzie poźniey w Sankt-petersburskich albo Moskiewskich gazetach. Listopada 24 dnia 1822 r.

Sekretarz Antoni Wierzbicki.
Naczelnik stoła Kowalenok.

---

o Zbiegach.

2 Od Litewsko Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Wzięci za nieokazanie pasportow w powiecie Wileńskim Mateusz Hricjus, Andrzey Głowacki i Marek Karmalis, mianujący siebie poddanymi i podług rewizyi zapisanymi jako to: Hricjus Kamieniec-podolskiey Gubernii, wumuńskiego powiatu, ze wsi Monkołki, obywatela Kulkiewicza; drugi Głowacki takieyże włodzimierskiey, lubeńskiego powiatu, z majątku Nowosiołek, obywatela Grafa Rynikiera, i Karmalis mohilewskiey, kopyskiego powiatu z majątku Kipjaczewa, obywatela Wilczyńskiego, a na powtórnym examinie kopiskiegoż powiatu ze wsi Cyrewskiey, jako o stanie swoim nie mają żadnego dowodu, na mocy Ukazu 29 augusta 1807 roku uznani od tego Rządu za włoczęgow, i po uwiadomieniu Wileńskiey Gubernialney Rekruckiey Kommissyi, z nich Hricjus okazał się do służby woyskowey zdatny, do którey odesłany do Wileńskiego garnizonnego batalionu, Głowacki zaś jako słabego składu i Karmalis dla starości lat, niezdatni do pomienioney służby, i do ciężkich robot dla użycia do posyłek oddani pod wiedzę Wileńskiey Izby Powszechney Opieki, przeprowadzeni przy raporcie do tey Izby; azatem właściciele pomienionych włoczęgow, albo gromada do kogo oni należą, lub rodzeństwo, jeżeli je mają, zechcą tu przybywać w prawnym terminie, z należytemi o ich przynależeniu dowodami, sami lub przysłać, prawnie umocowanych plenipotentow, dla odebra-

nia za oddanego do służby woyskowey Hrycjusa rekruckiey kwitacyi, i dla odebrania Głowackiego a także Karmelisa. Przymioty tych włoczęgow jako to: Hrycjus wzrostu 2 arszyny 8 i pół wiersz., twarzy podługowatey, nosa długiego, oczu błękitnych, włosow ciemnorusych, lat 26; Głowacki wzrostu 2 arsz. 4 i pół wiersz., twarzy podługowatey, nosa sredniego, oczu błękitnych, włosow swiatłorusych, lat 20; i Karmalis wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy podługowatey, nosa długiego, oczu szarych, włosow ciemnorusych, lat 47. Listopada 23 dnia 1822 roku.

Assesor Nowicki.

Sekretarz Wierzbicki.

Licytacya Domu.

Od Litewsko Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla niejawienia się życzących na targi dla wzięcia w trzyletnią arendowną dzierżawę murowanego domu obywatela Houwalda w mieście Grodnie położonego, skonfiskowanego za trunkowy Minskiey gubernii odkup; teraz nanowo naznaczono piąty jeszcze i ostateczny już raz, nowe targi w tymże Rządzie następnego mca grudnia 27, 28, i 29 dnia. Listopada 14 dnia 1822 r. Expedytor Kolleski Sekretarz Krupowicz.

Promulgata dekreta.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski funduszu Antoniego Prozora Wojewodz. Witeb. ogłasza, że dnia 28 teraźnieyszego mca listopada, dekret w sprawie konkursowey tegoż Prozora z kredytorami i debitorami promulgować będzie, o czém interessowane osoby przez Gazetę Kuryera Litt. zawiadamia. 1822 roku listopada 23 dnia. Prezez Andrzey Bobrowicz. Sędzia Brasławski Bonifacy Wincza Exdywizor. Adam Zapasnik Sędzia Grodz. Wileń. Exdyw. Regent Wincenty Dauksza.

2. Sąd Ziemski Ptu Wileń. w sprawie między rodzeństwem WW. Franciszka, Stanisława i Jakuba braci, Róży siostry Boufałow, Józefy in voto Granickiey, i Teresy in voto Czerniewskiey o dział oyczystego majątku, porównanie wniosku żon, o kalkulacyą z opieki przez naystarszego brata Franciszka exekwowaney i o usatysfakcyonowanie wierzycieli W. Franciszka Boufała, oraz w dalszych objektach za remissą Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Departomentu, intentowaney, ustanowiony Dekret w dniu 11 xbra 1822 roku w izbie sądowey Ziem. Ptu Wileń. promulgować będzie, wszystkie interesowane strony zawiadamia, do przesłuchania przez ninieyszą trzykrotną awizacyą do Gazet Kur. Lit. podającą się też strony wzywa.

Michał Sawicki Prezydent. Ziem. Wileński. Sędzia Ziem. Ptu Wileń Joachim Czyż. Wileń. Ziem. Sędzia Aloizy Jasieński.

Ostrzeżenie.

2. Roku 1822 miesiąca 9bra 25 dnia, przez ninieysze ogłoszenie ostrzega niżey podpisany, ażeby obligu w r. 1821 apryla 18 dnia przez Starozakonnego Efroima Zornefowicza WW. Stanisławowi i samey Rottom Półkownikom Rossyyskich woysk wydanego z terminem opłaty w tymże roku 1821 7bra 29 dnia, nienabywał, gdyż ten do zwrótu Starozakonnemu Zornefowiczowi należy i o takowy zwrót do Ziemstwa Trockiego jakotéż o dalsze należności ciż WW. Rottowie Półkownikowie są pozwani. Takowe zawiadomienie jako plenipotent podpisuje. Heymos Wólfowicz.

Roku 1822 mca 9bra 25 dnia. Takowe ostrzeżenie w Kur. Lit. umieszczone bydź może poświadczam. Józef Tański Sędzia Grodzki Ptu Trockiego.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Antoniemu Boczkowskiemu odstawnemu Porucznikowi woysk Rossyyskich, i Benedyktowi Raciborskiemu, obudwom ze stałego mieszkania swojego niewiadomym, Pozew edyktalny przed Sąd Kommissyi na urządzenie interessow Radziwiłowskich od Rządu ustanowiony, w Mieście Wilnie sądzący się, z instancyi Ur. Michała Zaleskiego b. Podkomorzego Ptu Rosień. massy funduszow i interessów Xiężniczki Jeymści Stefanii Radziwiłłówny jeneralnego Prokuratora, mieniąc: iż obżałowany Benedykt Raciborski, już po terminie na generalną prekluzyą wszystkim do massy tey pretensyom Wolą Naywyższą w punkcie 39 organizacyi oznaczonym, wyniosłszy zapozew po żałgo Prokuratora do Sądu Kommissyi w dacie roku 1819 marca 31, gdy przezeń dałeś wiedzieć, że masz u siebie dokument niejakiś od zeszłego Xiążęcia Dominika Radziwiłła obżał. Antoniemu Boczkowskiemu na czer. zł. 5,000 w roku 1809 października 19 jakby wydany, a 1818 października 23 pierwszykroć w aktach Ziem. Żytomirskich przez oblatę zajawiony, a 1818 9bra 20 w części wierność twoja Raciborskiemu przekazany, a takowego pozwu dotąd niepopierając; i aktoratu w Sądzie Kommissyi niewpisałeś, i może bydź dla jakowego podeyścia obadwa obżałowani z takową napaścią zapadocie; gdy to bowiem jest pewna, że zeszły Xiąże Dominik Radziwiłł żadnego interessu z obżał. Boczkowskim ani wprost, ani indirecte niemając, żadnego też dokumentu na żadną nie wydawał summę, więc gdyby się nikt nieuwodził podeyściem, tym bardziey, że nawet za aktualnemi dowodami pretensye w terminie według Monarszego Prawa nieobjawione, przez Art. 39 Naywyżey konfirmowaney organizacyi wiecznemu są poddane milczeniu, i gdy według informacyi spomnionego obżał. Raciborskiego pozwu, pismo mniemane Xiążęcia nienależnie do akt Ziem. Żytomirskich wniesione exystować w nich niepowinno, zatém Prokurator massy zabiegając podeyściom, i chcąc w nastaniu swoim zniszczyć ostatecznie tę napaść, pozywa obżał. Raciborskiego i Boczkowskiego do Sądu w prośbach o reprodukcyą i extradycyą cytowanego pozwem obżał. Raciborskiego, jakby Xiążęcego pisma, a razem o kassatę tegoż pozwu, i za nim pretensyi jako zgoła napastney, niesprawiedliwey, nie w czasie prawem zamierzonym objawioney, i dotąd niepoparte; oraz nakazanie pisma takowego z akt Ziem. Żytomirskich elliminaty, jeśli się ono aktualnie oblatowane tam bydź okaże; tudzież sądzenia na obżałnych zwrótu expensów prawnych, i kar jakie z prawa należącemi się bydź okażą.

Roku 1822 nowembra 23 dnia, Woźny niżey piszący się świadczę: jako kopią ninieyszego pozwu z autentykiem zgodną, z instancyy JW. Michała Zaleskiego b. Podkomorzego Rosień., jeneralnego Prokuratora massy i funduszow nieletniey Xiężniczki Stefanii Radziwiłłówny po UUr. Antoniego Boczkowskiego odstawnego Porucznika woysk Cesarsko-Rossyyskich, i Benedykta Raciborskiego, obu ze stałego zamieszkania niewia-

domych, edyktalnie wydanego, do drzwi Sądu Kommissyi na urządzenie interessow Radziwiłłowskich Naywyższą Monarszą Wolą ustanowionego dla pozwanych przybiłem, i ku trzykrotnemu przez Gazetę Kuryera Lit. opublikowaniu, Redakcyi Gazet Kur. Wileń. podałem. Dat jak wyżey. Felix Cebulski Woźny Kommis. Radziwiłłowskiey.

Roku 1822 nowembra 23 dnia. Przed Sądem Kommissyi dla urządzenia interessow Radziwiłłowskich ustanowionego aktami, obecnie stawając Woźny wyżey wyrażony, relacyą tego pozwu do drzwi Sądowych przybitego, urzędownie zeznał. Swiadczę Aktowy Regent Sądu Kommis. Radziwiłłowskiey Józef Doboszyński.

Roku 1822 dnia 23 listopada w Wilnie. Wolno drukować J. E. Lachnicki Członek Kommis. Radziwiłłowskiey.

---

2. Excerpt Oświadczenia z Protokułu potocznego Grodz. Wilen. w dacie niżey wyrażaiącey się zapisanego et eor. pod pieczęcią Urzędową iest wydan.

Roku 1822 miesiąca listopada 25 dnia. Przed Aktami Grodz. Ptu Wileń. obecnie stanąwszy WJP. Józefat Budkiewicz Regent Graniczny Oświadczenie poniższe wpisać do protokułu podał, które tak się wyraża. Wyczytawszy w dodatku Kuryera Lit. w N.141 oświadczenie przeciwko mnie niżey podpisanemu przez Aloizę Ludwikę Skibińskę w roku 1822 maja 25 przed aktami Grodz. Wileń. zaniesione, winienem ostrzedz wszystkich, którzy to oświadczenie czytać będą, że pomieniona Skibińska ułożyła sobie proiekt z niczego przyiść do majątku, urościła pretensyą iak do obligu tak i do JW. Tiefenbacha i do niżey podpisanego: należy bowiem wiedzieć, że Skibińska będąc służącą przez lat kilka u JW. Generała Karola Tiefenbacha, niemogła w żaden sposob takich położyć zasług, iżby JW. Tiefenbach tak wielki dar z 60,000 tysęcy rubli ass. składaiący się, mógł dla niey uczynić, zwłaszcza iż JW. Tiefenbach ma potomstwo. A zatym co tylko nieraz wyrażona Skibińska w chorobie uroienia napisała, to wszystko jest naywiększym fałszem, gdyż ja ani dokumentu nie widziałem ani plenipotencyi żadney niebrałem, ani też Skibińska żadney plenipotencyi w Ziemstwie Kowień. dla mnie nie przyznawała, i otem sąd Ziem. Kowien. rezolucyą poświadczył, nadto po zaniesieniu jey oswiadczenia natychmiast pozwałem oną przed Sąd Grodzki Wileń. o eliminatę fałszow, również o ukaranie i oto sprawa rozpoczętą została. Co się zaś tycze że Skibińska w swym oświadczeniu wyraża gdziebym miał pomieszkanią, to równie na taką wiarę jak oblig i plenipotencya zasługuje, bowiem ktokolwiek zna niżey wyrażonego, wie dobrze o posiadłościach ziemnych w dwuch powiatach, i o pomieszkaniu w Mieście Wilnie roczney kwaterze, uwierzyć nie może. Co wyraziwszy w odpowiedzi własną podpisuię się ręką. U tego oświadczenia podpis w protokule taki Józefat Butkiewicz Regent. Zgodno Regent Grodz. Ptu Wilen. Józef Bohusz.

Roku 1822 mca 9bra 25 d. Redakcya Kuryera Lit. może takowe oswiadczenie umieścić w Gazecie, poświadczam Józef Horodeński Sędzia Grodz. Wilen.

---

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski na rozdział majątku JW. Józefa i Eleonory Wereszczyńskich starostow Upickich między wierzycieli onych Remissą Sądu Głównego Departamentu drugiego naznaczony, po wysłuchaniu pretensyow kredytorskich, a ztąd w zamiarze przyniesienia tym rychleyszey satysfakcyi wierzycielom, dzień 7 następuiącego miesiąca 10bra roku idącego 1822, na wzięcie sprawy w ogulnych stosunkach w namowę przeznaczył. Aby zatem WW. kredytorowie, którzy jeszcze do tych czas niejawili się, przed upływem rzeczonego terminu swe pretensye przez siebie lub swych plenipotentow wnieśli pod zapisaniem amissyi, a to stosownie do prawideł dekretu remissyinego Sądu Gł., Sąd exdywizorski wzywa i ostrzega. Dat. 1822 mca 9bra 20 dnia w Powirczuwiu. Anzgary Masłowski sędzia ziem. brasł. exdywizor. prezes, Józef Wołk sędź. Ziem. upitz. exdywizor. Jan Kobecki exdywizor. Józef Paszkiewicz regent.

---

3. Od Wileńskiey składowey Tamożni ogłasza się, że przy niey we 3ch terminach a mianowicie 1szym 27 listopada, 2gim 1 grudnia, a 3cim ostatecznym 4 grudnia przedawać się będą z publicznego targu skonfiskowane towary jakoto: malowanego płótna bawełną podkładanego nazywającego się Borle 17 sztuk, 602 i pół arszynow, bawełnianego wyrobu białey przezroczystey gładkiey materyi 6 sztuk 78 arszynow, ponczoch bawełnicznych białych 36 par, i czarnych 18 par, rękawiczek damskich łaykowych białych długich 12 par, rękawiczek zamszowych damskich krótkich 60 par, takichże 48 par, tafty szerokiey żółtey 1 sztuka 14 arszynow, gazy w pasy 3 reszty 28 arszynów, rypsu 4 sztuki 45¾ arszynow, bomby w różnych kolorach 6 sztuk 225 arszynow, kazymieru czarnego 1 sztuka 29 i pół arszynow, kazymieru piaskowego koloru 1 sztuka, 22 i pół arszynow. Wilno listopada 22 dnia 1822 roku.

Zarządzający, Fon Smitten.

Sekretarz Pierfiljew.

---

3. Sąd Podkomorsko-Exdywizorski trudniący się rozbiorem dzieła Konkursowego w Majątku Linkowcu w Pcie Upit. dziedzictwa W. Stanisława Bobana Sędz., skutkiem postanowienia na dniu 27 oktobra w protokule czynnościow Sądowych zapisanego, zawiadamia wszystkich, kogo to interesować może, iż od 20 listopada za dni 15 wziąść sprawę do namowy zamierza, i że do tego terminu mający jakiekolwiek stosunki i pretensye do wzmienionego W. Stanisława Bobana, pod obawą ammissyi stawać są obowiązani. Ludwik Zawisza Podkom. Kowień. Exdywizor. Jan Olechnowicz Prezyd. Ziem. Upit. Exdyw. Augustyn Kordzikowski Sędz. Ziem. Upit. Exdyw. Jan Jasieński Regent Ziem. Upit. i Exdyw.

Roku 1822 9bra 22 dnia. Wolno drukować Wileń. Ziem. Sędzia Aloizy Jasieński.

---

3. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w majętności Wieżkach Powiecie Prużańskim Gubernii Lit. Grodzieńskiey kompletem zebrany, z mocy dekretow remissyynych Sądu Głównego 2go Departamentu teyże Gubernii w sprawie JW. Jozefiny z Butrymowiczow Ordowey Marszałkowey Kobryńskiey, jey potomstwa i Opiekunów, z JWW. i WW. kredytorami do teyże JW. Marszałkowey i zeszłego jey męża Michała Ordy mającemi pretensye summowne, już rekognoskowane i rekognoskować się powinne, po załatwieniu prawnych pierwiastkowych czynności, termin ostateczny do rosprawy dnia 5 maja następnego 1823 roku zakreślił. Przeto ażeby interessowane strony łatwieyszą powzięły o tym wiadomość, podać ninieyszą urzędową awizacyą do Gazet Kuryera Litewskiego dla trzykrotnego umieszczenia postanowił. W majętności Wieżkach 1822 r. mca 9bra 16 dnia. Jan Sylwestrowicz Exdywizor. Faustyn Witwicki Exdywizor. Paweł Rószczyc Exdywizor. Jan Makowski Regent Exdywizor.